

RECUNOȘTINȚĂ ȘI SPERANȚĂ*

Aniversăm zilele acestea zece ani de la vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România (7, 8 și 9 mai 1999). Cu acest prilej, dorim să evidențiem, prin întâlnirea noastră în lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, semnificația deosebită a acestui eveniment.

Vizita Episcopului Romei în țara noastră a marcat nu doar viața Bisericii Ortodoxe Române și a Bisericii Catolice din România, ci și relațiile dintre ortodocși și catolici pe plan internațional. Prima vizită a unui Papă al Romei în România a fost și prima vizită a unui Papă într-o țară majoritar ortodoxă, deschizând, astfel, calea pentru noi întâlniri în alte țări de tradiție ortodoxă (Georgia, noiembrie 1999, Grecia, mai 2001, Ucraina, iunie 2001, Bulgaria, mai 2002). De aceea, o putem considera ca fiind o vizită istorică, prin care s-a încercat o mai mare apropiere și cooperare între cele două Biserici, într-o vreme în care lumea era foarte învrăjbită și în care Bisericile creștine erau chemate să proclame împreună iubirea lui Dumnezeu pentru lume, arătată în Iisus Hristos.

În același timp, vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România se explică și prin faptul că Biserica Ortodoxă Română, latină ca origine etnică, dar de credință ortodoxă răsăriteană, este o Biserică deschisă dialogului internațional, intercreștin sau ecumenic. Prin urmare, vocația particulară a Bisericii Ortodoxe Române este aceea de a fi un pod, o punte de legătură între Răsărit și Apus.

---

* Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat participanților la Simpozionul aniversar «Întâlnire în lumina Învierii», Palatul Patriarhiei din București, vineri 8 mai 2009.

Totodată, trebuie spus că Papa n-a venit în România doar pentru ortodocșii români cu care Biserica Romano-Catolică, în general, are relații bune, ci și pentru faptul că în România se află cea mai bine organizată și dinamică minoritate catolică dintr-o țară majoritar ortodoxă. Astfel, vizita Papei nu a fost numai una ecumenică, ci și una cu semnificații pastorale pentru episcopii, preoții și credincioșii romano-catolici și greco-catolici din România, care s-au bucurat în mod deosebit de prezența episcopului Romei în România.

Vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România rămâne, așadar, un eveniment cu profunde semnificații ecumenice și pastorale. Ea a evidențiat faptul că *adevărul credinței și iubirea creștină frățească trebuie unite între ele pentru că unitatea exterioară, care nu este și comuniune spirituală profundă, nu se poate impune conștiinței și libertății umane, nici nu devine izvor de bucurie. Deci, prietenia și respectul reciproc apropie între ele Biserici și popoare diferite.*

Aniversarea unui deceniu de la vizita Papei în România constituie, de asemenea, un prilej de evocare a personalității sale deosebite. Personalitatea sa a fost un dar nu numai pentru Biserica Romano-Catolică, ci și pentru lumea de astăzi, în general, din ce în ce mai secularizată și confuză din punct de vedere spiritual și moral. Papa Ioan Paul al II-lea a fost *un apostol al păcii și al unității, apreciat la nivel mondial, un misionar al libertății întru Hristos, libertate mai tare decât orice sistem totalitar de dreapta sau de stânga.* Este semnificativ faptul că primul Papă de origine slavă din istorie a subliniat permanent în cuvântările sale importanța spiritualității ca dimensiune centrală a vieții umane, convingere care nu venea doar din studiile sale teologice și filosofice, ci mai ales din istoria vieții sale personale, din experiența ajutorului lui Dumnezeu în încercările dramatice ale vieții sale, atât din timpul războiului, cât și din perioada grea a comunismului totalitar. Din acest motiv, apărarea libertății și a demnității umane, prin promovarea unei adevărate „culturi a vieții”, în contextul confuz al provocărilor lumii de azi, a fost o constantă a

activității sale. Mai mult decât atât, atitudinea profund spirituală izvorâtă din această experiență personală a făcut din Papa Ioan Paul al II-lea un *promotor smerit al pocăinței ca premisă a reînnoirii, a reconcilierii și a refacerii unității creștine*.

Vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România, ca invitat al Patriarhului Teoctist, un alt mărturisitor al credinței creștine în timpul comunismului, și receptarea pozitivă a acestei vizite pe plan internațional au făcut ca Papa să fie considerat un prieten al României, iar dimensiunea ecumenică a vizitei, în care Papa Romei și Patriarhul României s-au rugat împreună pentru unitatea creștină, a fost apreciată ca un *semn de speranță și bucurie* într-o lume tensionată, adesea confuză în orientarea ei.

În lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România capătă, acum, după zece ani, valoarea permanentă a unui *simbol de apropiere, dialog și cooperare între Biserici*, prin promovarea iubirii sfinte în viața persoanelor, a comunităților și a popoarelor. Vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România a contribuit, la nivel politic, la aderarea României la NATO și Uniunea Europeană, iar, în plan pastoral-ecumenic, la o detensionare a relațiilor dintre greco-catolici și ortodocși în România, deși nu au fost rezolvate toate problemele lor patrimoniale. Totuși, lumina acelor zile de 7, 8 și 9 mai 1999 nu poate fi niciodată separată de lumina și bucuria Sfintelor Paști, izvor de speranță și iubire frățească în Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că această lumină a fost mărturisită atunci împreună de un Papă catolic și un Patriarh ortodox, cu speranța comuniunii și conlucrării între creștini, spre slava Preasfintei Treimi și spre binele Bisericii lui Hristos.

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române